31978L0170

L 52/32 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1978.2.23.

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1978. február 13.)
az új vagy már meglévő, nem ipari célú épületek helyiségeinek fűtésére vagy melegvíz-ellátására szolgáló hőfejlesztő berendezések teljesítményéről, valamint az új, nem ipari célú épületek hő- és melegvízelosztó hálózatának szigeteléséről

(78/170/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 103. cikkére,

tekintettel a Bizottság véleményére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

mivel a Közösség új energiapolitikai stratégiájára vonatkozó 1974. szeptember 17-i állásfoglalásában [3] a Tanács elfogadta a belső fogyasztás növekedési ütemének csökkentésére vonatkozó célkitűzést az energia ésszerű és gazdaságos felhasználását ösztönző intézkedések révén anélkül, hogy ezek veszélyeztetnék a szociális és gazdasági növekedés célkitűzéseit;

mivel az energia ésszerű felhasználásáról szóló közösségi cselekvési programra vonatkozó 1974. december 17-i állásfoglalásában [4] a Tanács megjegyezte, hogy a Bizottság a Tanácshoz benyújtott, „Az energia ésszerű felhasználása" című közleményében felvázolt egy e területre vonatkozó közösségi cselekvési programot;

mivel az ésszerű energiafelhasználás terén bekövetkező minden javulás általában hasznos a környezetre;

mivel az épületeken belüli fűtőrendszerek ágazata alkalmazkodik az ilyen intézkedésekhez;

mivel a 76/493/EGK ajánlás [5] a meglévő épületek fűtőrendszereire vonatkozik;

mivel új fűtőrendszerek esetében szükséges, hogy mielőbb energiamegtakarítást lehessen elérni, amely hatással lesz a teljes energiafogyasztásra, amint e rendszereket beszerelik;

mivel e célból el kell fogadni egy irányelvet, hogy olyan általános keretet biztosítson, amelyen belül a tagállamok közösen keresik a Szerződés 103. cikke (4) bekezdésében említett ellátási nehézségek enyhítését eredményező energiamegtakarítási módszereket;

mivel az új vagy már meglévő, nem ipari célú épületekben a helyiségek fűtésére és a háztartási melegvíz előállítására szolgáló hőfejlesztő berendezéseket a gyártáskor vagy a beszerelés időpontjában ellenőrizni kell;

mivel egyrészt e hőfejlesztő berendezések, másrészt az új, nem ipari célú épületekben a felmelegített folyadék elosztó rendszere esetében kötelezővé kell tenni a gazdaságilag igazolható hőszigetelést;

mivel a Bizottságot rendszeresen tájékoztatni kell az elfogadott végrehajtási intézkedésekről és az elért vagy várt eredményekről;

mivel az ezen irányelvhez elfogadott végrehajtási intézkedéseknek magukban kell foglalniuk az ezen irányelv által érintett területeken a tagállamok jogszabályainak összehangolására hozott intézkedéseket, és ezen intézkedéseknek törekedniük kell arra, hogy megkönnyítsék az e területeken folyamatban lévő vagy elvégzendő összehangolási vagy szabványosítási munkát mind közösségi, mind pedig nemzetközi szinten,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az új vagy a már meglévő, nem ipari célú épületekben a helyiségek fűtésére és/vagy melegvíz előállítására szolgáló valamennyi új hőfejlesztő berendezés megfeleljen a minimális üzemi követelményeknek.

A különböző energiafajták felhasználására képes hőfejlesztőkre vonatkozó minimális üzemi követelményeket minden felhasznált energiafajtára meg kell határozni.

---

[1] HL C 266., 1977.11.7., 55. o.
[2] HL C 287., 1977.11.30., 9. o.
[3] HL C 153., 1975.7.9., 1. o.
[4] HL C 153., 1975.7.9., 5. o.
[5] HL C 140., 1976.5.28., 12. o.

A hőfejlesztő berendezések elsősorban a vízmelegítő kazánok, a gőzkazánok, a levegőmelegítők, beleértve az alkatrészeket is és különösen a felhasznált fosszilis tüzelőanyag-típusnak megfelelő tüzelőberendezéseket. Az épületekben használt kombinált villanyhőfejlesztőket is hőfejlesztő berendezéseknek kell tekinteni; ezeknél a minimális üzemi követelményeknek a teljes energiateljesítményre kell vonatkozniuk.

Ezen irányelv hatálya nem terjed ki az ellenállással üzemelő elektromos hőfejlesztő berendezésekre és a távfűtő hálózathoz való csatlakozásokra.

Azokra a berendezésekre, amelyeket nem lehet a gyártáskor ellenőrizni, egy megfelelő műszaki vizsgálat után kell javaslatot tenni.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a minimális üzemi követelmények tiszteletben tartását a hőfejlesztő gyártásakor vagy a beszerelés időpontjában végzett ellenőrzéssel biztosítsák.

(3) A gyártás szakaszában ellenőrzött hőfejlesztőket csak akkor lehet forgalmazni, ha megfelelnek a minimális üzemi követelményeknek; a vonatkozó jogszabályoknak való megfelelést adattábla igazolja, amelynek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

– a gyártó azonosító adatai,

– a hőfejlesztő berendezés típusa és gyártási éve,

– a valamennyi előirányzott energiafajtának megfelelő névleges hőteljesítmény kW-ban,

– az energiafajta vagy energiafajták jellege és jellemzői,

– a hőhordozó folyadék legmagasabb hőmérséklete,

– az ellenőrzés megerősítése és az azt végrehajtó testület azonosító adatai,

– az egyes hőfejlesztő berendezések fogyasztása, amikor névleges hőteljesítménnyel üzemelnek.

A „névleges hőteljesítmény” a hőfejlesztő berendezés legmagasabb teljesítménye folyamatos üzemmódban.

A gyártás szakaszában ellenőrzött hőfejlesztő berendezés üzembe állításakor a felhasználót írásbeli üzemeltetési és karbantartási utasításokkal kell ellátni, hogy a berendezés elérhesse a legnagyobb hatékonyságát. Ezeket az utasításokat ugyanúgy ellenőrizni kell, mint a berendezést, és tartalmazniuk kell az ellenőrzés lényeges adatait.

(4) A beszerelés időpontjában ellenőrzött hőfejlesztő berendezések esetében az energiaveszteség nem haladhatja meg a tagállamok által megállapított szinteket.

2. cikk

A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy az új, nem ipari célú épületekben kötelezővé tegyék az elosztó és tároló rendszerek gazdaságilag igazolható szigetelését mind a hőátadó folyadék, mind a háztartási melegvíz esetében.

Ezek a rendelkezések olyan rendszerekre is vonatkoznak, amelyek távfűtőhálózathoz vannak csatlakoztatva.

Vonatkoznak valamennyi új vagy már meglévő, nem ipari célú épületben az új hőfejlesztő berendezésekre is, beleértve az elektromos vízmelegítő rendszereket.

3. cikk

1981. január 1-je után olyan hőfejlesztő berendezés nem állítható üzembe, amely nem teljesíti az 1. cikknek megfelelő minimális üzemi követelményeket.

A 2. cikkben említett intézkedések 1980. július 1-jén lépnek hatályba.

4. cikk

A tagállamok rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot az ezen irányelv hatálya alá tartozó téren meghozott intézkedésekről és az ilyen intézkedések elért vagy várt eredményeiről.

5. cikk

Ez az irányelv semmiben sem érinti a Szerződés 100. cikkén alapuló intézkedéseket.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1978. február 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

P. DALSAGER